

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **CHEMPAL spol. s r. o.**, se sídlem Kostelec na Hané, Hluchov 141, zastoupeného Mgr. Jiřím Šlencem, advokátem se sídlem Hradec Králové, Velké náměstí 148, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce – Ústřední inspektorát**, se sídlem Brno, Květná 15, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 11. 7. 2012, č. j. BI991-2/39/9/2012-SŘ, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2015, č. j. 78 Ad 53/2013 – 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 7. 2012, č. j. BI991-2/39/9/2012-SŘ. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Olomouci, ze dne 27. 2. 2012, č. j. EA 863-5/2011/038/8/2012-SŘ, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správních deliktů na úseku nakládání s potravinami.

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě, ve kterém byli účastníci řízení řádně poučeni o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu, byl žalobci prostřednictvím datové schránky v souladu s § 42 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, doručen dne 1. 7. 2015. Dne 16. 7. 2015 podal žalobce kasační stížnost.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ostravě žalobci – t. j. středa 1. 7. 2015. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - t. j. dnem doručení, a to na středu 15. 7. 2015. Zákonná lhůta uplynula žalobci marně, kasační stížnost podaná dne 16. 7. 2015 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu